

су, цією стратегією не можна зловживати. Групову роботу варто використовувати, коли потрібно вирішити проблему, яку студенти не можуть вирішити самостійно.

Впровадження інтерактивних методик при викладанні фахових дисциплін дає змогу докорінно змінити ставлення до об'єкта навчання. Студент стає співавтором лекцій, семінарських занять тощо. Підхід до студента, який знаходиться у центрі процесу навчання, ґрунтується на повазі до його думки, на спонуканні до активності, на заохоченні до творчості. Цей підхід добре відомий ще з праць Л. Виготського, П. Гальперіна, В. Шаталова, В. Дяченка, С. Шевченка, Ш. Амонашвілі й ін. Він полягає насамперед у підвищенні навчально-виховної ефективності занять, і як наслідок — у значному зростанні рівня реалізації принципів свідомості, активності та якості знань, вмінь і навичок, які набули студенти. Це сприяє не лише глибшому розумінню навчального матеріалу а розвитку мислення.

Важливе значення інтерактивних методів проявляється також у тому, що вони сприяють формуванню комунікативної культури студентів, розвитку толерантності, симпатії, взаємоповаги, та стають ефективним засобом висловлювання та доведення своїх ідей, думок тощо.

Література

1. *Коротаєва Е.В.* Технологія обучения в интерактивном режиме // Мир образования — образование в мире. — 2003. — № 4. — С. 132—143.
2. *Лидкасистый П.И., Хайдаров Ж.С.* Технологія игры в обучении и развитии. — М.: Роспедагенство, 1996. — 268 с.
3. *Пометун О., Пироженко Л.* Інтерактивні технології навчання: теорія і практика. — К., 2002. — 136 с.
4. *Суворова Н.* Інтерактивное обучение: новые подходы // Инновации в образовании. — 2001. — № 5. — С. 106—107.

Компанієць В. М., асистент кафедри управління персоналом та економіки праці

РОЛЬ СОЦІАЛЬНО-ОСОБИСТІСНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧА В ПРОВЕДЕННІ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Соціально-особистісні компетенції — це сукупність компетенцій, які відносяться до самої людини як до особистості і до взаємодії особистості з іншими людьми, групою і суспільством. Вона включає компетенції:

1. **Персональну (особистісну)**, яка розглядається як готовність до збереження психічного і фізичного здоров'я, до постійного підвищення кваліфікації і як потреба в самопізнанні, саморозвитку, самоактуалізації. До її складу входять: готовність до самостійної роботи, вміння управляти своїм часом, планувати і організовувати діяльність; готовність до постійного саморозвитку, вміння вибудовувати стратегії особистого та професійного розвитку та навчання.

2. **Комунікативну**, яка розглядається як володіння усним і письмовим спілкуванням на різних мовах, у тому числі через Internet, як готовність до взаємодії та співробітництва з іншими членами суспільства, групою. У її складі: володіння прийомами професійного спілкування; вміння будувати міжособистісні відносини, працювати в групі, конструктивно вирішувати конфліктні ситуації і поважати точку зору іншого з даного питання.

3. **Інформаційну**, яка розглядається як володіння мультимедійними технологіями, розуміння можливостей їх застосування і критичне ставлення до інформації, поширюваної ЗМІ. У її складі: вміння самостійно збирати, зберігати, аналізувати, перетворювати (робити висновки, будувати прогнози, отримувати нові знання шляхом аналізу і синтезу різних відомостей і т.д.) і передавати інформацію; вільне володіння програмним забезпеченням персонального комп'ютера та офісною технікою.

Гострою проблемою сучасної освіти є неналежна підготовка молодих викладачів до проведення практичних занять, відсутність необхідних компетенцій.

Викладач повинен володіти усіма вище зазначеними компетенціями, які являються оцінкою його професійної придатності та компетентності. Персональна (особистісна) компетенція — показує вміння викладача управляти часом, щоб не перевищувати ліміт відведеного на практичне заняття часу. Готовність до самостійної роботи зі студентами, проявляти саморозвиток, уміння вибудовувати стратегії, вирішувати проблемні питання.

Комунікативна — показує готовність викладача грамотно спілкуватися зі студентами державною мовою, як в усній, так і в письмовій формах. Якщо мова йде про практичні заняття з іноземними студентами, то викладач має вправно володіти іноземними мовами. Також уміння працювати з колективом, будувати міжособистісні відносини студент-викладач, вирішувати конфліктні ситуації, володіти прийомами професійного спілкування. Якщо виникають розбіжності, щодо певного питання, поважати точку зору іншого студента, проводити дискусії по темі, що вивчається. Організувати

заняття в ігровій формі для залучення усіх студентів в групі до колективної роботи. Проводити різні змагання з дисципліни.

Для ефективності проведення практичних занять необхідно використовувати мультимедійні технології. Тому викладач повинен володіти інформаційною компетенцією. А саме: збирати, обробляти та аналізувати інформацію для підготовки практичного заняття, робити висновки, будувати прогнози, передавати інформацію студентам, володіти всіма необхідними програмами персонального комп'ютера для проведення практичних занять у комп'ютерних класах, розробляти презентації на мультимедійних пристроях тощо.

Копитько Т. В., ст. викладач,

Лобанова В. А., ст. викладач,

Мельник О. В., викладач,

кафедра іноземних мов факультету маркетингу

НАВЧАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОМУ ЧИТАННЮ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сучасна методика навчання іноземним мовам особливо наголошує на необхідності посилення прагматичних аспектів вивчення мови, що, в свою чергу, означає практичне володіння мовою у повсякденному спілкуванні і професійній сфері. Випускникам немовних вузів іноземна мова потрібна в основному для більш глибокого освоєння своєї спеціальності. В останні десятиліття вимоги до випускників університетів формулюються виключно у категорії компетентності. Компетентність сучасного спеціаліста, окрім інших характеристик, передбачає вміння здобувати професійно важливу інформацію. Не єдиним, але найповнішим джерелом такої інформації є тексти по спеціальності. Про важливість домашнього аналітичного читання було сказано вже досить багато; головне, щоб цей вид роботи не перетворювався на «прийом» певної кількості знаків, визначеною програмою. У даній доповіді йдеться про використання різних видів вправ при навчанні читанню професійно-орієнтованих текстів під час аудиторних занять.

Багато студентів читають повільно, подумки перекладаючи кожне слово на рідну мову. На початковому етапі важливо, хоча і не легко, переконати студентів, що для здобуття інформації не потрібно читати слово за словом, а можна здогаду-